

Och när han har funnit en mycket dyrbar pärla, går han och säljer allt vad han äger och köper den. Matt. 13:46.

Jesus liknar himmelriket vid en handelsman som söker efter vackra pärlor. Gud är handelsmannen. Han sökte och han fann en mycket dyrbar pärla.

Den pärlan var först inte alls vacker där den låg nersmutsad till oigenkännlighet. Men han köpte den, trots att han måste betala ett mycket högt pris för den.

Den pärlan är vi människor. Gud såg ett värde i sin skapelse redan av evighet. Visserligen visste han redan då att vi skulle falla i synd genast efter skapelsen och bli helt förstörda. Men Gud älskade sin skapelse och eftersom han är Gud, är han oföränderlig också i sin kärlek.

Däri ligger vårt värde. För Gud har vi ett oändligt värde, eftersom hans kärlek är gudomligt stor och omätbar.

Därför betalade han för oss med det dyrbaraste han hade, sin egen älskade Son. Han var tvungen

att betala ett så högt pris, eftersom vi hade avfallit från honom, och hans rättfärdighet kräver döden för sådant. Om inte hela priset hade blivit betalt i all sin gruvlighet, skulle vi för evigt ha gått förlorade för honom.

Vi människor hade efter syndafallet ingenting kvar av den renhet som Gud hade gett oss i skapelsen. Det fanns ingenting av värde kvar hos oss att älska. Men Gud älskade oss bara därför att han hade skapat oss. Därför ville han inte mista oss. Han köpte oss därför fria från syndens förbannelse med sitt eget liv.

Så förstörda, som vi alltjämt är, har vi inget värde i oss själva, men Guds kärlek, som han visade oss genom Jesus, vår Återlösare, ger oss värde. Det är det största värde som någon eller någonting kan ha. Och dessutom är det ett bestående värde, eftersom Guds kärlek, liksom han själv, är oföränderlig.

Vad ser du, Gud, hos mig?
Hur kan din kärlek brinna
så varmt, att du för mig
ditt blod har låtit rinna?
Men för din kärleks skull
och för din bittra smärta
är jag mer värd än guld,
o Fader, för ditt hjärta.